

FYAM-KLUMMEN

Jeg kommer til at leve længe

Practicus har lanceret FYAM-klummen. En ung almenmediciner vil i hvert nummer af Practicus skrive en klumme om et valgfrit tema. Dette nummers klummeskribent er Julie Jepsen Strøm, som er ph.d.-studerende i Ålborg.

Ligesom så meget andet er forskning i almen praksis heller ikke nemt i disse tider. Men interessen og velviljen fra praktiserende læger til at sikre forskning, udvikling og høj kvalitet i almen praksis gør mig optimistisk.

Forleden faldt jeg endnu en gang over den artikel fra Boston University fra 2019, hvor forskere på baggrund af et studie med mere end 50.000 deltagere konkluderede, at optimister i gennemsnit lever længere end andre. Allerede da studiet kom frem, var det en del af diskussionen, hvorvidt det i høj grad er de afledte effekter af at være lige vel overoptimistisk, der har positiv betydning for levetiden. For hvis vi var helt realistiske om de ting, vi kaster os ud i, havde vi sikkert dødsdømt flere afgørende projekter på forhånd: uddannelse, ægteskab, børn, vægttab, rygestop, kliniske studier med hostende patienter i almen praksis i en coronatid – blot for at nævne nogle.

Den hostende patient står øverst til højre i koordinatsystemet

Tidligere på året deltog jeg i et ph.d.-kursus om projektplanlægning. Som

en del af kurset skulle vi identificere risikofaktorer for manglende gennemførelse af vores egne ph.d.-projekter. Faktorerne skulle placeres i et koordinatsystem afhængigt af graden af risiko og graden af indflydelse på projektet. I mit ph.d.-projekt skal jeg i dette forår undersøge, om lungeultralud er en brugbar undersøgelse af hostende patienter i almen praksis. Jeg var i forvejen helt klar over, at det har stor indflydelse, hvorvidt man kan rekruttere patienter til et klinisk studie – det er afgørende for studiets succes. Men jeg måtte også tage de helt realistiske briller på og sande, at der faktisk er enormt høj risiko for, at der ikke kommer nok hostende patienter i klinikken dette forår.

Hvem havde troet, at den hostende patient skulle blive et særsyn i almen praksis?

Så den hostende patient endte helt øverst til højre i koordinatsystemet.

Det utvetydige budskab på kurset var, at faktorer med den placering skulle vi sørge for at få gjort noget ved. Desværre tydeliggjorde mit koordinatsystem hurtigt, at den hostende patients lige så problematiske fætter var et andet afgørende element i mit ph.d.-projekt – nemlig kursus i lungeultral lyd med fysisk fremmøde for de deltagende praktiserende læger.

Forskning er en stamcelle i DSAM

Vi fejrer i år (fordi vi ikke fik mulighed for at fejre det sidste år), at DSAM fyldte 50 år i 2020. Men DSAM havde faktisk en forløber i form af Dansk Selskab for Forskning i Almen Lægepraksis, som er 54 år gammelt og altså efter fire leveår blev omdannet til det DSAM, vi kender i dag, der bredt afspejler faget almen medicin. Vigtigheden af forskning i almen praksis er så at sige én af DSAM's stamceller. Patientpopulationen og arbejdsgangene i almen praksis er i sagens natur helt forskellige fra de specialiserede sygehusafdelinger, så selvfølgelig er

det ude i almen praksis, at vores forskning skal bygge og bo. DSAM ser det fortsat som en af sine vigtigste opgaver at sikre det faglige fundament, som kan støtte og underbygge den enkelte praktiserende læges arbejde. Ligesom et af DSAM's syv pejlemærker er, at vi deltager i uddannelse, forskning og udvikling af kvalitet inden for faget almen medicin. Jeg har heldigvis erfaret, at lige præcis den stamcelle og det pejlemærke afspejler sig i kollegernes engagement.

Idérige praktiserende læger

Det lykkedes på mirakuløs vis at rette til, ændre, kappe en hæl og klippe en tå og dermed overholde de gældende restriktioner, så vi kunne afholde det planlagte kursus i lungeultral lyd for de deltagende praktiserende læger. Og her mødte jeg en flok idérige praktiserende læger med enormt engagement. De var nysgerrige med stor lyst til at lære nyt samt at bidrage til ny viden på området. Samtidig var de fremadskuende og løsningsorientere-

rede. Rekrutteringsproblemer i et studie er i sidste ende altid den projektansvarliges hovedpine, men jeg oplevede her praktiserende læger, der allerede selv havde idéer til, hvordan de kunne optimere rekrutteringen af den lige nu sjældne hostende patient i egen praksis.

Som den projektansvarlige forsker bag studiet ser jeg denne flok praktiserende læger som mine nære samarbejdspartnere, og at vi sammen løfter opgaven at skabe ny viden, som forhåbentligt kan gøre gavn og øge kvaliteten yderligere i almen praksis.

Det er endnu ikke til at sige, om vi kommer i mål med at finde det ønskede antal hostende patienter til studiet, men den interesse for og velvilje fra praktiserende læger til at være med til at sikre forskning, udvikling og høj kvalitet i almen praksis – selv i en tid, hvor arbejdet ikke er specielt nemt – gør mig utroligt optimistisk. **Måske er det sådan her, man kommer til at leve rigtigt længe? //**

Kursus i lungeultral lyd for praktiserende læger. Foto: Julie Jepsen Strøm.